

dele af landet og til organiseringen af told- og skatteforvaltningen.

Det er tanken, at det nuværende antal på 15 vurderingsankenævn opretholdes, mens antallet af skatteankenævn tilpasses efter antallet af skattecentre.

Det foreslås, at skatteministeren udnævner medlemmerne af såvel skatteankenævn som vurderingsankenævn efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i nævnskredsen. Pladserne i nævnene fordeles med udgangspunkt i indbyggertallet i de berørte kommuner pr. 1. januar i det år, hvor udnævnelsen skal ske. Hver kommunalbestyrelse indstiller mindst to personer til hver af kommunens pladser i nævnet og mindst to personer til hver af funktionerne som suppleant for disse medlemmer.

Som i dag er funktionsperioden for nævnsmedlemmerne 4 år. Den følger de kommunale valgperioder. Det foreslås imidlertid, at begyndelsen af funktionsperioden for skatteankenævnsmedlemmer flyttes med ½ år fra den 1. januar til den 1. juli, ligesom for vurderingsankenævnsmedlemmer. Derved bliver der tid til at indhente indstillinger til nævnsmedlemmer fra de nyvalgte kommunalbestyrelser.

Det foreslås, at medlemskab af skatte- og vurderingsankenævn ikke skal være et borgerligt ombud.

Det foreslås, at faktisk fravær fra et skatte- eller vurderingsankenævn i mere end 6 måneder medfører tab af medlemskab af nævnet.

Der foreslås ikke ændringer i de typer af klager, skatteankenævnene og vurderingsankenævnene kan afgøre, bortset fra forslag om at skatteankenævnene bemyndiges til at afgøre klager over afgørelser om gaveafgift, og bortset fra at vurderingsankenævnene tillægges kompetence til at afgøre klager over såkaldte »værdiforringelseserklæringer«.

Det foreslås, at den enkelte borger får frihed til at vælge, om en klage skal behandles af skatteankenævnet eller af Landsskatteretten. I dag kan en klager først gå til Landsskatteretten med sin klage 3 måneder efter, at klagen er indgivet til skatteankenævnet. Med forslaget får borgeren mulighed for at afpasse klagesagsbehandlingen efter sagens karakter og i øvrigt efter individuelle behov.

Det er tanken, at de hidtil gældende regler for skatteankenævnenes og vurderingsankenævnenes sagsbehandling videreføres.

Det foreslås, at skatte- og vurderingsankenævnenes sekretariatsbetjenes af told- og skatteforvaltningen. Det er herved af retssikkerhedsmæssige grunde forudsat, at sekretariatsopgaven udskilles fra den øvrige told- og skatteforvaltning i en særlig enhed, men således at denne enhed kan udføre sekretariatsbetjening

for såvel skatte- som vurderingsankenævn. Sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene vil blive lokaliseret 16 steder i landet.

Det foreslås, at det gældende tilsyn fra Ligningsrådet og ToldSkat med skatte- og vurderingsankenævnenes virke reduceres fra et aktivt til et passivt tilsyn. Det skal forstås på den måde, at told- og skatteforvaltningen ikke fremover kan deltage i nævnsmøder som observatør, men blot reagere, hvis told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, bliver opmærksom på, at et nævn har truffet en åbenbart ulovlig afgørelse, f.eks. ved at et nævnsmedlem henleder told- og skatteforvaltningens, respektive Skatterådets, opmærksomhed herpå, eller ved at en embedsmand i nævnssekretariatet gør opmærksom herpå. Men som i dag vil Skatterådet efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen kunne ændre en åbenbart ulovlig afgørelse truffet af et skatte- eller vurderingsankenævn.

Forslaget er primært begrundet i, at det ikke forekommer rationelt at bruge ressourcer på at føre tilsyn med disse nævn, og erfaringerne viser, at Ligningsrådet i gennemsnit ændrer mindre end en nævnsafgørelse årligt.

Det foreslås for så vidt angår *Landsskatteretten*, at alle klagesager som udgangspunkt afgøres i Landsskatteretten som sidste administrative klageinstans. Det betyder, at de omkring 1.400 klagesager, der i dag afgøres af ToldSkat eller Ligningsrådet, som udgangspunkt overføres til afgørelse i Landsskatteretten. Herved opnås en klarere adskillelse mellem den myndighed, der klages over, og den myndighed, der klages til.

Klager til ToldSkat udgør et meget broget spektrum, der spænder fra klager over afgørelser i traditionel forstand, f.eks. af en anmodning om en bevilling eller dispensation, til klager/indsigelser mod afgørelser/beslutninger, der ligger i det »grå« område mellem afgørelser og beslutninger om sagsbehandling, f.eks. om hvilke oplysninger, der skal tilvejebringes, for at der kan træffes en lovlig afgørelse. Disse klager spænder også fra klager over afgørelser om egentlig myndighedsudøvelse over for en borger til klager over afgørelser om driftsmæssige forhold, herunder personalespørgsmål.

Derfor foreslås, at skatteministeren bemyndiges til undtagelsesvis at henlægge afgørelsen af klager i visse sagstyper til en særlig enhed i told- og skatteforvaltningen i stedet for afgørelse i Landsskatteretten. Denne enhed kan være den samme, som udfører sekretariatsbetjening for skatte- og vurderingsankenævn. Denne bemyndigelse vil tillige kunne benyttes til at afskære klage til skatteministeren eller skatteministerens departement.